

ΠΡΩΙ

Άνοιξε τις γρίλλιες. Άπλωσε τα σεντόνια
στο πρεβάζι. Είδε τη μέρα.
Ένα πουλί την κοίταξε κατάματα.
«Είμαι μόνη», ψιθύρισε.
«Είμαι ζωντανή». Μπήκε στην κάμαρα κι
ο καθρέφτης είναι ένα παράθυρο.
Αν πηδήσω από δω, θα πέσω μέσα στα χέρια μου.

Γιάννης Ρίτσος (1909-1990)

Morning

She opened the shutters. She hung the sheets
over the sill. She saw the day.
A bird looked at her straight in the eyes.
“I am alone,” she whispered.
“I am alive.” She entered the room. The mirror
too is a window.
If I jump from it I will fall into my arms.

Yannis Ritsos

*translated from the Greek
by Nikos Stangos*

from “Testimonies A” (1963). Reprinted by permission of the the poet’s daughter Eri Ritsou and the publishers Kedros, Athens.

Poems for...one world

<https://poemsforthewall.org>

This project is
supported
by the
Baring Foundation

